

La parla d'avui

Cada vegada que pretenc començar un article, em faig la mateixa pregunta: de què puc parlar aquesta vegada? I no us penseu que ho faci per manca d'arguments perquè, de fet, es pot escriure sobre qualsevol cosa, circumstància o sentiment, si es fa amb el respecte degut. La qüestió és que una regla tan simple com aquesta — que hauria de ser habitual—, no tothom la compleix. Alguns mitjans de comunicació, i una part prou important de la societat, tenen molt poc mirament a l'hora d'emprar la nostra llengua. Observo amb desgrat certa tendència a maltractar-la, a humiliar-la sense contemplacions i, em temo que, tard o d'hora, aquest desafecte que se li té el pagarem amb escreix. Segurament que hi ha contribuït el vocabulari groller, i sovint irreverent, que amb detestable normalitat s'utilitza en alguns programes de televisió. Últimament ho he detectat, amb un sentiment de vergonya aliena, en espais destinats, fins i tot, al públic infantil. Ignoro si aquestes vulgaritats ja figuren en les versions originals de les produccions estrangeres o si són fruit de la traducció. Com que no n'estic segur, muts i a la gàbia.

Diuen els defensors d'aquesta parla —que també n'hi ha— que és una manera molt natural de dir les coses i que això fa que penetri en el públic amb més facilitat. Davant d'aquest raonament tan inculte i menyspreable no em resta altre remei que preguntar: quin públic volen complaure? A mi em sembla que una de les tasques que els mitjans de comunicació s'haurien d'imposar —en particular els que en certa manera depenen d'organismes governamentals— és la dignificació i l'ennobliment de la llengua, mai el deteriorament ni la vexació, com està passant ara. No crec pas que aquesta actitud formi part del programa de normalització lingüística.

Tot i saber que la meua protesta no servirà de res, que és picar sobre ferro fred, escric aquest article amb entusiasme, perquè crec que la majoria de la nostra societat

està d'acord amb aquesta manera de pensar. Fets com el que denuncio públicament no es poden silenciar; no podem permetre que quatre descurats trepitgin la nostra llengua, l'arruïnïn miserablement i la transformin en un argot inusable i ignominiós. (No m'agradaria donar motius perquè un dia ens poguessin dir, i aquesta vegada amb motius suficients, allò de: "Hable Vd. Cristiano").

Que per mantenir-nos tal com som, hàgim de lluitar contra els de fora, faig els possibles per entendre-ho; però, que ho hàgim de fer també contra alguns de dintre, és francament intolerable. Em temo que arribarà un dia que de la nostra identitat nacional només en restarà la voluntat de ser; perquè de les tradicions, de la història, (encoberta durant tants anys,) de la llengua i de la cultura no en quedaran ni els vestigis. Voleu exemples? Doncs vegem-los: ens limiten els drets, ens destrossen la llengua, ens prenen els documents històrics (Salamanca) i ara, fins i tot, les obres d'art del museu de la diòcesi de Lleida. Davant de tot això, Catalunya arronsa les espatlles i calla (o, si protesta, ho fa a sota veu). Calla Catalunya i callem els catalans. Potser ens manca l'energia suficient per protestar; però, voleu dir que hi ha, veritablement, voluntat de fer-ho? Com més gran em faig amb més interrogants ensopego. Encara resta algú, a Catalunya, que pensi que som i serem? Em sap molt greu, però em sembla que ens haurem de conformar pensant que en altre temps sí que érem.

No tinc poder de convocatòria ni em sento autoritzat per endegar cap campanya, però sí que penso que valdria la pena que poséssim fil a l'agulla per donar a conèixer, a qui calgui, la nostra disconformitat davant de tanta depauperació. Cal que protestem amb civilitat, però, amb energia! Hem d'aprendre a dir prou!

J. Serra i Sobrerroca

Battle

termòmetres

prismàtics

telescòpics

servei de fax

fotocòpies

piles a totes mides

càmeres fotos

material laboratori

rodets

revelats de rodets

revelat en 1 hora

discos videos llibres

mataró, riera 33
tel. 93 790 24 18
mataró, riera 109,
tel. 93 757 84 64
granollers, plaça maluquer, 2
tel. 93 870 17 90

fotos discos òptica llibres